

ערב נוסף לאהב

על תקרת הרחוב מתחשרים עננים לעת ערב
והיום מכלה את עצמו כתפוח נרקב
ספסלים חסרי-בית אוספים קבצנים למשמרת
חשכה ופנס מתמזגים כקפה עם חלב.

כמה טוב שעדן אפשר להגיו את הדלת,
להותיר את קדרות החוצות מעברו של הסף
לנשק על לחיד, ללטף את ראשו של הילד
לעבר על הדאר, לראות חדשות בחטף,

איש איננו מבטיח דבר, לא מובן מאליו
שהבקר יחזיר את האור אל תקרת הרחוב
ולכן זה הזמן המתאים להגיד לך עכשו:
כמה טוב שנתנו לנו ערב נוסף לאהב.

לנער ולקפל את היום כמפה משמשת
למזג לי ולך כוסיות קטנטנות של ליקר
לכסות על פהוק מתגנב בכף יד מבישת
תוך מלמול קלישאה ידועה על הזמן העובר.

גם הערב אפגש את עורך אחרי המקלחת
ואכרד את עצמי לצדך בסדין הצחר
הכתלים ירכנו לחבק את גופנו ביחד
לאורם של ירח דהוי ומנורת הפרוזדור.

איש איננו מבטיח דבר, ...